

Jakub Józef Orliński & Ensemble Matheus
Zámecká jízdárna Valtice, 2. října 2021

Antonio Vivaldi (1678–1741)

Árie Anastasie z 2. dějství opery
Il Giustino RV 717 „Sento in seno ch'in
pioggia di lagrime“

Sento in seno ch'in pioggia di lagrime
Si dilegua l'amante mio cor
Ma mio core tralascia di piangere
Che il tuo pianto non scema il dolor.

Já cítím na prsou svých přival slz,
neb milý mého srdce mizí.
Mé srdce však přehlíží tvé slzy,
neb tvůj pláč bolest netiší.

Árie Licida z 1. dějství opery L'Olimpiade
RV 725 „Mentre dormi amor fomenti“

Mentre dormi, Amor fomenti
Il piacer de' sonni tuoi
Con l'idea del mio piacer.

Zatímco spíš, láska sílí,
potěšení tvých snů
s myšlenkou na mé štěstí.

Abbia il rio passi più lenti;
e sospenda i moti suoi
ogni zeffiro leggier.

Ať řeka kráčí pomaleji;
a ustane i ten sebemenší
vánek.

Kantáta RV 684 „Cessate, omai cessate“

Ah, ch'infelice sempre
Me vuol Dorilla ingrata,
Ah sempre più spietata,
Mi stringe à lagrimar.
Spietata, mi stringe à lagrimar

Ach, jak věčně nešťastná
touží po mně nevděčná Dorilla,
stále nelítostnější
utápí mě v slzách.
Nemilosrdná, utápí mě v slzách.

Per me non v'è ristoro
Per me non v'è speme.
E il fier martoro e le mie pene
Solo la morte può consolar.

Pro mě zde není žádné úlevy,
pro mě zde není žádné naděje.
A krutá muka a můj smutek
utěšit může jen smrt.

**Árie Osmina z 2. dějství opery La fida
ninfa RV 714 „Qual serpe tortuosa“**

Qual serpe tortuosa
s'avvolge a tronco, e stringe,
così lega, e ricinge
amore i nostri cor.

Ma quanto è dolce cosa
esserne avvinto, e stretto!
Non sa che sia diletto
chi non intende amor.

**Árie Anastasie z 1. dějství opery
Il Giustino RV 717 „Vedrò con mio diletto“**

Vedrò con mio diletto
L'alma dell'alma mia
Il core del mio cor
Pien di contento.

E se dal caro oggetto
Lungi convien che sia
Sospirerò penando
Ogni momento

**Árie Persea z 2. dějství opery Andromeda
liberata RV Anh. 117 „Sovente il sole“**

Sovente, il sole
risplende in cielo,
più bello e vago
se oscura nube
già l'offuscò.

E il mar, tranquillo,
quasi senza onda
talor si scorge,
si ria procella
pria lo turbò...

Stejně jako klikatý had,
jenž obtočí se kolem kmene a sevře jej,
tak láska svazuje
a obepíná naše srdce.

Jak sladké je to ale
být takto spoután a přitisknut!
Ten neví, co je to rozkoš,
kdo nepoznal lásku.

Uvidím se s mým milovaným,
duší mé duše,
srdcem mého srdce,
naplněna štěstím.

A pokud se musím odloučit od toho,
koho miluji,
budu vzdychat bolestí
každíčký okamžik.

Často, slunce
jasně září na obloze,
tak krásné a nepřítomné,
když temný mrak
jej zastíní.

A moře, klidné,
téměř bez vlnky
se občas zdá,
jakoby jej ovládla bouře,
jež ho předtím potrápila...

Árie Licida z 1. dějství opery L'Olimpiade
RV 725 „Gemo in punto e fremo“

Gemo in un punto e fremo;
fosco mi sembra il giorno;
ho cento larve intorno;
ho mille furie in sen.

Con la sanguigna face
m'arde Megera il petto;
m'empie ogni vena Aletto
del freddo suo velen.

V tu samou chvíli zasténám a zachvěji se.
Den se zdá pochmurný,
mne obklopují stovky duchů
a tisíce běsů v mých snech.

S rudou tváří
pálí mě Megera na prsou
a Alettin chladný jed
vlévá se do mých žil.